

יום ד', יח' בתמוז תשנ"ז (23 ביולי)

"עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם,

יהיה להם גם הכוח לפתוח את שערי עתידם"

אבא קובנר, 1978

מענין' הקופה ה-15:

נמצאו למדים ש"ץ במחוז וט' באב י"מ מוכנים
לפולעניות היו מצור המצור - משום מהא העלף לב"ץ
במחוז ומא המרגלים בגללה באב. בי"מ אלה בעטו
העם בגאולה ומאסו בארץ חמדה וכו' למשפחה'הם.

הרבה צדוק בקצו את העם היהודי בט' באב בפרט
ובתקופת שלוש השבועות שבין י"ז במחוז לבין גלגלה
באב ככלל - תקופה שנקראה "בין המצרים". גדול ספורי
מחילת מל"ה"ע ה-I, ועוד הרבה יסורים ואירועים קשים
בזמן השואה - אלה רק מעט מתוצאות הגלות הגלויה
והארובה ה-15.

ואל-על-פ' להגדיר לנו ה' את נחלתנו, ונכבשה זמננו
ארצנו, וזרוע ה' נחלתה עלינו במחממת השחרור ואח"כ
נחלו מחממת העולם להכיר בעצמאותנו, ויש לנו מצני
עם נשיל ועם ממשיה;

מחמ מחום אין גאולתנו לעמה, שכן מחום המחזק
בירושלים בידי צרים, רוב הארץ להובטחה לנו מאת ה'
מיושבת אויבים, ובה' המחזק עצין בהורגנו - הרי
עצין לא הישגנו ישועה, ואבלינו קיים.

רפי'כך, אנו צממ' ארבעה י"מ געני' כמו שגינו גז"ל
לכבוד ארבעה י"מ האסון וההורגנו, כז' שנאמשה
צרכנו וניס'ב מעשיו ונקרא את ה' בחופזה - אל' ימים
עלנו, אולי ירחם ויחזיר לנו את כלי נחלתנו ויקבל כל
מליונותינו ובנה את בית ה' בחירה, כאלו ציונו,
וניא את גאולה שלמה!